

Lucifer

v Pekle s princeznou

Mladá fronta DNES, 22. 11. 2008

autor: Eva KAČÁNOVÁ

Plzeňský herec Martin Stránský si na nedostatek příležitostí v divadle nebo před kamerou stěžovat nemůže. Letos natáčel novou filmovou pohádku, zaměstnaly ho Letní Shakespearovské slavnosti, hraje v plzeňském divadle i na mnoha dalších scénách.

Plzeň - Máš háro jak Stráňa v létě, konstatovala Kateřina Stránská, když mě usazovala na kadeřnické křeslo. Ovšem důvod delších vlasů Martina Stránského byl na rozdíl od mé liknavosti pracovní. Plzeňský herec totiž letos ve svém diáři neměl v červenci a srpnu poznamenáno - prázdniny, ale Letní Shakespearovské slavnosti a především pak Peklo s princeznou, což je zbrusu nová pohádka, která se pod režijním vedením Miloslava Šmídmajera točila od července do září.

„Takže volné dny mi o celých prázdninách zbyly přesně čtyři a dva víkendy. Ale jak Shakespearovské slavnosti v Praze, tak pohádka, byly vlastně příjemně strávený čas. Na pražském Hradě jsem hrál Jaga v Otellovi, což je zajímavý úkol sám o sobě, a navíc jsem se tam potkal s kamarády ze studií, s lidmi, se kterými jsem na jevišti nestál spoustu let,“ říká Martin Stránský.

I na filmování Pekla s princeznou se asi potkala fajn parta...

Určitě. Princezna Tereza Voříšková, princ Jirka Mádl, králové Petr Nárožný a Václav Postránecký a celá řada dalších. Za tu dobu, kterou jsme společně prožili, jsme se docela vyladili na jednu vlnu. Bavilo nás to všechny, jak na place, tak mimo. Byla pohoda. Jednou jsme se s Filipem Blažkem tak chechtali, že mně přitom ulítl fousy.

Můžete trochu nastítnit, na co se mají diváci v lednu - kdy přijde film do kin - těšit?

Na skutečně klasickou českou pohádku se spoustou čertů, s nádherným scénářem, proto jsem taky vůbec neváhal, zda do projektu jít. V podstatě jde o to, že princezna Aneta si nechce vzít trochu ňoumu prince Jeronýma ze sousední země. Vyrůstali spolu od dětství - On byl moula nešikovný a ona mu zas tak trochu ale stále „škodila“. Princeznu zaslíbili Jeronýmovi už jako malou, výměnou za vojenskou ochranu království. Král Leopold by rád dceru uchránil před

nechtěným sňatkem, ale nemůže porušit slib. Zrušení svatby by znamenalo válku s mocným králem Bedřichem. A tak Leopold vymyslí lest, že se o princeznu uchází sám Lucifer. Začne tak hra na neskutečné peklo a spustí se lavina. Rozhněvají se Lucifer a pekelníci a především pak Muribana, velice žárlivá nevěsta vládce pekel.

A tím vládcem pekel jste vy.

Ano. Mám vlastně dvojroli - jednak funguju jako Lucifer a jednak jako kovář Jíra, který má úlohu v tom „falešném“ pekle.

Kde se točilo?

Bylo to pestré. V Adršpachu, v Kouřimi, v Jetřichovicích. Frýdlant a Kroměříž se staly dočasně sídlem králů a ve Skalici u České Lípy jsem sídlil já coby Lucifer. Jinak se čerti nejvíce rojili v Dolském mlýně - to je u Hřenska. Mimochodem, kdysi se tam točila Pyšná princezna. Trochu to tam od těch dob zchátralo, ale pro čerty dost dobrý.

Veselá historka by nebyla?

Byla jich spousta. Ale jen jednu jsem ještě zúročil. Při jedné scéně jsem minul žíněnkou a pořádně si natloukl. A když už jsem měl zadní část těla tak pěkně modrou, představil jsem ji v Přeletu nad kukaččím hnízdem „na Palmovce“ ve scéně, kdy tvrdím, že dlaždice v koupelně by se měly vyměnit.

Zmínil jste Divadlo pod Palmovkou, kde hrajete hlavní roli v Přeletu - bouřliváka McMurphyho. To není zrovna lehká role.

Hlavně lidé srovnávají s Formanovým filmem a s Jackem Nicholsonem. Ale to nejde. Divadlo je jiná forma a musí se vyjadřovat jinými prostředky. V inscenaci například není Indián, jsou tam i další odlišnosti. O to je větší radost, když slyšíte, že se představení líbí.

Pod Palmovkou máte ještě úkol jako James Hepburn-Bothwell v dalším představení o duelu Alžběty I. a Marie Stuartovny Ať žije královna. V plzeňském divadle je vás vidět například v Cyranovi, ve hrách Strýček Váňa, Řeči a nedávno mělo premiéru Zkrocení zlé ženy. Hlavní role Petruccia je taky vaše. Zase Shakespeare...

To je náhoda, ale hraje se krásně.

Především je stále vyprodáno.

Je moc fajn, když je divadlo plný a divák je spokojený.

V polovině prosince by měla být další premiéra - hra Jako naprostí šílenci - v divadelním klubu. Skočíte rovnýma nohama zas do jiného prostředí. Coby Russ Riegel se na scéně setkáte jen s kolegy Andreou Černou, Janem Maléřem a Zdeňkem Rohlíčkem.

Já mám klub rád. Zatím jsem měl příležitost spíše ve Viole, ale je to zas něco jiného než scéna pod širým nebem nebo velké jeviště. I diváci jsou tu trochu jiní a jsou blíží i bližší. Myslím, že klubová představení k divadlu patří a myslím, že by bylo moc dobře s malou scénou počítat i v tom novém plzeňském divadle.